

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Din

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13 / Telefon 2440 in 2455
Izda se razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelek „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

Vse za maškerado

kupite ugodno pri

C. BUDEFELDTU

Razorožitvena konferenca

Velika mednarodna razorožitvena konferenca, katero so že več let pripravljali državniki vsega sveta, se je sestala v skrajno neugodnem trenutku. Prav se da, ko naj bi se v Ženevi sklenil večni mir med narodi in državami, se bje na Daljnem vzhodu nenapovedana vojna med največjima mongolskima narodoma. Zopet grme topovi, pokajo strojnice in puške, se bliskajo okrvavljeni bajoneti in sablje. Kako naj se torej v trenutku, ko ni na konici noža samo mir v dalini Aziji, ampak sploh na vsem svetu, doseže sporazum za razorožitev in prijateljstvo vzajemno življenje vsega človeškega rodu? Predsednik konference Henderson je v svojem otvoritvenem govoru sam dejal, da je položaj skrajno težaven in neugoden.

Primer oborožene akcije proti Kitajski je za vse države ki sodelujejo pri sedanjih razorožitveni konferenci, resen memento. Po mednarodnih pogodbah, in še prav posebno po statutih Društva narodov, je vsako reševanje spornih vprašanj z orožjem absolutno prepovedano. Kakor hitro se ta določila kakorkoli prekršijo, mora Društvo narodov intervenirati, in če treba, seči tudi po ekskluzivnih sredstvih. To bi bilo moralo storiti tudi na Daljnem vzhodu že v istem trenutku, ko so Japonci stopili na trandžurska tla in ko je Kitajska prvič zaprosila za intervencijo. Stori pa Društvo narodov ni ničesar, ali vsaj ni moglo storiti, ker se je že kmalu izkazalo, da je napram Japonci brez moči. Če je pa danes brez moči napram Japonci, bo jutri prav tako brez moči tudi napram kateri drugi sili. Kdo naj potem prevzame garancijo za mir, če je edina mednarodna sila, Društvo narodov, ne more?

Mnoge delegacije, ki so prispele v Ženevo, so prinesle s seboj že striktna navodila, da smejo pristati na razorožitev, odnosno na maksimiranje oboroževanja, samo tedaj, če bodo podane zadostne garancije za varnost in nedotakljivost držav, katere zastopajo. S tem bodo nedvomno znatno otežile zadovoljivo rešitev, a priznati moramo že z ozirom na navedeni japonsko-kitajski primer, da imajo popolnoma prav, če nočejo slepo v nevarno negotovost. Vprašanje pa je, kdo naj te garancije da in prevzame ekskluzivno oblast v konkretnem primeru nevarnosti? Delegacija ene izmed največjih sil, Združenih držav Severne Amerike, je dobila v Washingtonu naročilo, naj razorožitve ne veže na garancije, Amerike te nič ne brigajo. In kaj, če izjavijo isto tudi druge velesile?

Namen sedanje razorožitvene konference sicer ni, odpraviti naenkrat vsako oboroženo formacijo in vsako pripravo ali napravo za bojevanje, a tudi če bi to dosegla, možnost spopadov še vseeno ne bi bila dokončno odpravljena. Lep primer, kako se lahko tudi razorožena država oboroži in pripravi za boj, so Nemčija, Avstrija, Madžarska in Bolgarija. Vsem tem štirim državam je bilo z mirnimi pogodbami prepovedano vzdrževanje stalnih vojsk, rekrutiranje, izdelovanje orožja, aeroplanov, tankov, bojnih ladij itd., pa vendar ve ves svet, da bi v primeru vojne lahko prav naglo vrgle na bojišče velike in dobro izvežbane ter opremljene armade. Namesto

Demarša velesil v Tokiu in Nankingu

Prve pomirljive vesti, ki se ne potrjujejo — Odgovor Japonske negativen — Novi boji v Šanghaju — Prihod novih ameriških čet

LONDON 4. februarja. Angleška in ameriška vlada sta napravili novo demaršo pri japonski in kitajski vladi in jima stavili tale formalni predlog: 1. da se takoj ustavi vse operacije in priprave za kakršnokoli vojno akcijo; 2. da se iz cone okrog Šanghaja umaknejo tako japonske kakor kitajske čete, in da se ozemlje tega mesta neutralizira; 3. da se na podlagi Kelloggovega protivojnega pakta in resolucije sveta Društva narodov od 28. decembra l. 1931. takoj prično pogajanja za poravnave sedanjega spora.

O tem sta obvestili tudi svet Društva narodov in vse vlade zainteresiranih držav, s prošnjo, da se jima pridružijo. Francoska in italijanska vlada sta že izjavili svojo solidarnost, a tudi nemška bo najbrže še danes sporočila v Tokio in v Nanking, da se popolnoma pridružuje demarši Anglije in Amerike.

LONDON 4. februarja. Po zasebnih vestih iz Tokia je japonska vlada izjavila, da je v načelu pripravljena sprejeti predloge Amerike in Anglije, toda nikakor ne v celoti. Zunanji minister Jošizava je že sestavil protipredloge, v katerih zahteva, da se sestavi posebna mednarodna komisija, v kateri bi Japonska zavzemala vodilno mesto. Komisija bi proučila položaj v Šanghaju in storila vse potrebno, da se zaščiti mednarodna cona. V coni bi vzdrževala red mednarodna vojska, v kateri bi bile tudi japonske čete, dočim bi se ozemlje izven cone prepustilo izključno le varstvu Japoncev.

WASHINGTON 4. februarja. Vesti iz Tokia si znatno nasprotujejo, vendar pa vse kaže, da je Japonska prišla popuščati. Baje je vlada že sklenila, da ne odpošlje v Šanghaj onih 10.000 vojakov, ki so bili za

transport že pripravljeni. Nadalje se zatrjuje, da je bil kontreadmiral Šiozava, ki je odgovoren za vse dogodke v Šanghaju, podrejen admiralu Nomuri, ki je postal novi šanghajski poveljnik. Prav tako je bil baje odstavljen tudi doseđanji šef generalnega štaba Tamigusi in je na njegovo mesto prišel miroljubnejši princ Fušini. Naposled pa tudi pisava japonskih listov ni več tako agresivna, kakor je bila doslej. Iz vsega tega sklepa, da bo japonsko-kitajski spor morda vendarle mogoče povoljno rešiti.

TOKIO 4. februarja. V nasprotju z zasebnimi vestmi, ki so poročale o popuščanju, je japonska vlada odgovorila danes na demaršo velesil skoraj docela negativno. Japonska ni pristala niti na osnove nevturalne cone v Šanghaju niti na umaknitev nadaljnjih vojaških transportov. Pristala je le na manjše zahteve, ki same po sebi absolutno ne zadostujejo za preprečje nadaljnjih sovražnosti in ugodno rešitev konflikta na Daljnem vzhodu.

SANGHAI 4. februarja. Kot v posmeh akcije velesil in vestem o popustljivosti, so Japonci pričeli sinoči znova obstreljevati utrdbe Vusung, ležeče ob reki enakega imena, ki se v bližini Šanghaja izliva v veletok Jangeckiang. Pri tem so uporabili tudi topove na svojih križarkah. Kitajci so se zaradi kanonade morali umakniti. Danes zjutraj so pa pričela japonska letala znova bombardirati predmestja Čapej. Bombe so zanetile velik požar, ki uničuje še ono, kar je od prvega ostalo. Škoda je ogromna. V ostalem se položaj ni bistveno spremenil. Kitajci so še vedno gospodarji severnega kolodvora.

SANGHAI 4. februarja. Danes je prispe la semkaj ameriška vojna ladja »Houston« in izkrcala 300 mož posadke.

Osnutki novih zakonov

DANAŠNJA DOPOLDANSKA SEJA NARODNE SKUPŠČINE.

BEOGRAD 4. februarja. Današnja seja Narodne skupščine se je pričela ob 10.40. Po običajnih formalnostih je skupščinski predsednik dr. Kosta Kumanudi naznanil, da je minister za šume dr. Stanko Šibenik predložil dva zakonska osnutka o oskrbovanju revnih kmečkih delavcev s kurivom iz državnih gozdov, o prodaji malih svežnjev drv in o odgoditvi raznih gozdnih kazni. Minister je zahteval za oba predloga nujno postopanje.

Trgovinski minister dr. Albert Kramer je predložil nadalje načrt zakona o gospodarskem svetu in zaprosil skupščino, da ga čimprej odobri in sprejme, ker je ustanovitev te institucije za naše gospodarstvo najbolj nujna.

pod državno se oborožujejo in pripravljajo pač pod zasebno firmo.

Delo razorožitvene konference bo potemtakem izredno težavno, in prav na to upanja je, da se bo mogla zaključiti tako, kakor si izmučeno in pod oborožitvenimi bremenimi omagajoče človeštvo želi. Kljub temu pa upamo, da bo ustvarila vsaj temeljne pogoje za bodoče delo. Vsaka velika ideja potrebuje veliko časa in truda, preden doseže popolno zmago. Ideja razorožitve in večnega mira pa je gotovo velika, če ne sploh največja izmed vseh, kar jih je vzniknilo iz nove kulture in civilizacije.

Minister za poljedelstvo je odgovoril na vprašanje skupščinskega predsednika, odnosno verifikacijskega odbora, da sta poslanca dr. Šibenik in dr. Srškić odložila svoji mesti v upravnem svetu Priviligirane agrarne banke. V nadzornem odboru imenovane banke je sedaj samo še poslanec Joahim Kunjačić. Poljedelski minister je zaradi tega predložil skupščini, naj razsodi, če more ostati obenem še nadalje tudi poslanec. Skupščina bo o tem sklepala, ko bo dobila poročilo verifikacijskega odbora.

Skupščina je naposled razpravljala še o nekaterih poverilnicah in nato zaključila svojo dopoldansko sejo, ki se bo popoldne nadaljevala.

Pri utrujenosti, razdraženosti, tesnobi, nespanju, srčnih nadlogah, tesnobi v prsih, poživi naravna »Franz Josefova« grenčica trajno obtok krvi v trebuhu in učinkuje pomirjevalno na njeno valovanje. Profesorji za boleznih prebavil izjavljajo, da se »Franz Josefova« voda pri pojavih ki imajo svoj izvor v zastrupljenju želodčnega črevesnega kanala, obnaša kot izborna odvajalno sredstvo »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Širite „VEČERNIKI“

IZVOZ ALKOHOLNIH PIJAČ NA FINSKO.

BEOGRAD 4. februarja. Finska vlada je na podlagi nedavnega ljudskega glasovanja ukinila prohibicijo. Vino in vse druge alkoholne pijače bodo zopet dovoljene, postale pa bodo državno monopolno blago. Uvoz in razprodajo bo vodila posebna družba, ki se bo v kratkem osnovala. Uvažati se bodo smele le pijače dobre kvalitete. Naši interesi naj se zaenkrat obrnejo za informacije na naš konzulat v Helsinkforsu na Finskem ali pa na Zavod za pospeševanje zunanje trgovine v Beogradu.

DEMONSTRACIJE BREZPOSELNIH V GRČIJI.

ATENE 4. februarja. Vladni list »Elefteron Vima« poroči iz Kavale, da je velika skupina brezposelnih delavcev, nahajskana po komunistih, prišla pred zavarovalnico tobačne uprave in zahtevala podpore. Ker so demonstranti postali nasilni, je morala nastopiti policija. Kljub temu se je posameznim skupinam posrečilo udreti pred magistrat, kjer so razbile šipe, a večjo škodo so napravile tudi v mestni lekarni in po raznih drugih javnih poslopih. Popoln red je napravilo šele vojaštvo, ki je prišlo policiji na pomoč.

PREDMETI S PODMORNICE »M 2«.

LONDON 4. februarja. Prvi lord admiralitete je sporočil vladi, da je nek mornar našel na morju vrečo, v kateri so bile signalne zastavice in deli častniške uniforme s podmornice »M 2«, ki se je pri nedavnih vajah potopila.

TURŠKO BOGOSLUŽJE.

ANKARA 4. februarja. Anadolska agencija javlja: Na dan letošnjega velikega muslimanskega verskega praznika se bodo prvič v zgodovini Turčije pele v džamiji Aje Sofije v Carigradu sure iz korana v turškem jeziku. Petje bo prenašala tudi carigradska radio-postaja. Doslej je bil obredni jezik v Turčiji vedno le arabski.

Odkup

srebrnega in zlatega denarja

Kraljevska banska uprava dravske banovine v Ljubljani razglša, da odkupuje Narodna banka vse vrste zlatega kovanega denarja (dukate, cekine, lire, napoleonore, seferine in vse ostale po cenah, ki so spodaj navedene — za slabše ohranjene novce in za novce v slabem stanju pa primerno manj). Kupovanje omenjenih zlatnikov in predvojnega srebrnega denarja vrši Narodna banka v splošnem interesu, ker s temi zlatniki krepki svojo zlato podlago. Krepitev zlate podlage, za katero stremijo skoraj vsi emisijski zavodi, pa je velikega pomena za denarno politiko, katero je dolžna izvajati Narodna banka. Narodna banka kupuje poleg predvojnega srebrnega denarja tudi vse vrste zlatnikov starih in novih izdaj. En gram čistega zlata se odkupuje po Din 37.73. Cena posameznih novcev (približna cena v Din) je: Dukati mali 128.—, Dukati veliki 512.—, Angleški funt 247.—, Turška lira 248.—, Stari ruski imperijal 223.—, Avstro-ogrski krona po 20 229.—, Napoleonor po 20 218.60, Ruski rubelj po 10 290.—, Amerik. dolar po 10 567.—, Nemška marka po 20 239.—, Holandski guldinar po 10 227.—, Danska krona po 10 152.—, Švedska krona po 10 152.—, Norveška krona po 10 152.—, Šiling po 25 199.—.

Akademija v korist Pomožni akciji

IMPOZANTEN KONCERT MARIBORSKIH SOLISTOV, PEVCEV IN GODBENIKOV.

Sinoči je doživel Maribor izredno umetniško prireditev, kakršne v takem obsegu doslej še ni videla velika koncertna dvorana pivovarne »Union«. Obenem je pa tudi naše meščanstvo na najlepši način manifestiralo svoje socialno čuvstvo, vanje in voljo pomagati onim, ki so v sedanjih težkih časih najbolj potrebni podpore.

Pred docela polno ogromno dvorano je kmalu po 20. uri spregovoril prve besede naš mestni župan g. dr. Franjo Lipold, pozdravil navzoče in izrekel zahvalo za obisk, za nimen pa je g. J. E. Grašparič prečital globoko zamišljeno uvodno besedo.

Sledilo je izvajanje obsežnega programa Gledališki igralec in režiser g. Vladimir Skrbinšek je s čuvstvenim povdankom deklamiral znano Glaserjevo »Mariborsko legendo«, ki je v njegovi interpretaciji dosegla močan uspeh. Operni in operetni pevec g. Belizar Sanci in je s svojim simpatičnim tenorjem odpel Parmovi pesmi »Poslednja noč« in »Projekt«. Na klavirju ga je spremljala gđ. Ema Vrabčeva. Naša priljubljena sopranistka g. Antonija Skvarčeva, ki se zadnje čase vedno bolj uveljavlja v našem glasbenem življenju, je z ljubeznijo in tehnično dovršenostjo podala Mir-

Danes ob 16. uri se akademija ponovi. Je pred odmorom nastopila Glasbena Matica in pod taktirko g. prof. Vasilija Mirka odpela Devovega »Turka«, Pahorjevo »Hrepenenje« in Mirkovo »Odkrij nam, zarja, svoj obraz«. Pokazala je tudi tokrat, da sta napreduje.

Po odmoru je zapel mešani zbor »Maribora« skupno z orkestrom Mirkovo

»Narodno romanco«. Solo je odpela g. Skvarčeva, dirigiral pa je g. Grašparič. Naslednja točka programa je morala zaradi nenadne obolevosti baritonista g. Frana Neraliča odpasti. Sledil je zato nastop g. Fani Brandlove z orkestrom, katerega je vodil ravnatelj g. Josip Hladek-Bohinjski. Fantazija »Lejla«, delo še malo znanega a nadarjenega skladatelja g. Filipa Bernarda, se je tokrat sploh prvič izvajala in je svojo krstno borbo izvrstno prestala. Navzočemu avtorju je bil poleg cvetja izročen tudi lep venec. Prav tako je navdušila tudi Zarzyckega »Mazurka«. G. Brandlova je s svojo violino, kakor vedno, tudi tokrat očarala. Največkratnejša pa je bila nedvomno zadnja orkestralna točka, Lisztov »Preludij«. Izvajal ga je pod taktirko g. Hladka-Bohinjskega iz vseh najboljših mariborskih godbenikov sestavljeni orkester, ki pa te svoje, žal le slučajne sestave, prav z ničemer ni izdajal. Tu se je najlepše pokazalo, da bi se toliko potrebna filharmonija prav lahko ustanovila, samo če bi bilo malo več resne volje kakor jo je.

Vsi nastopajoči so bili deležni iskrene pohvale, posebno še solisti in dirigenti, ki so prejeli tudi cvetje in vence. Posebno ob koncu se navdušenje kar ni moglo poleči. To veliko koncertno prireditev, pri kateri je sodelovalo okrog 300 ljudi, je prenašal tudi ljubljanski radio, da so jo lahko poslušali širši domovini in tujine. Moralni uspeh je bil dosežen, in prav tako tudi gnotni. Fond Pomožne akcije se je znatno povečal.

Danes ob 16. uri se akademija ponovi. Cene bodo znatno znižane.

Obiskovalcem gledališča.

Golouhova »Grotoska sedanjosti« se konča že ob 10. uri zvečer. To onim obiskovalcem gledališča na znanje, ki nameravajo v soboto še na kakšno drugo prireditev.

Poroka.

Poročila sta se g. dr. Franc Černe, zdravnik v tukajšnji bolnišnici in gđna Matilda Ramšakova ter sodni avskultant Emil Pureber in gđna Marija Renčljeva, trgovčeva hčerka s Pobrežja. Bilo srečno!

Poročila

sta se preteklo nedeljo g. Saša Albert Koruza, znani agilni organizator primorske omladine ter gđna Dušica Hilda Klunova, učiteljica in marljiva Sokolica. — Simpatičnemu paru naše iskrene častitke!

Na planinskem plesu

se je našel šal. Laštnik ga dobi pri trgovcu Ivanu Kravosu na Aleksandrovi cesti 12.

Nezgoda

Na Reslovi cesti je spodrsnilo risarju Viljemu Vatesu, da je padel in si je zlomil desno roko. Z rešilnim avtom so ga prepeljali v bolnišnico.

V smrt radi ljubezni.

Preteklo noč se je ustrelil v hlevu pri svoji stari materi v Hotinji vasi 18letni posestniški sin Otmar Rojko. Zadnje čase je bil silno potr in je pravil svojim tovarišem, da si bo vzel življenje. Kaj je gnalo mladeniča v smrt, ni znano, domnevajo pa, da je vzrok nesrečna ljubezen.

Ukradena pošna vreča

Preteklo soboto je pred odhodom pivskega lokalnega vlaka iz Slovenske Bistrice spravljal poštni uslužbenec kakor po navadi pripravljene poštnne pošiljke in vreče v službeni poštni voz. Med tem je neznan storilec izmaknil iz vagona vrečo s priporočenimi in denarnimi pismi. Tatvino so uslužbenci takoj opazili in obvestili orožnike, ki vztrajno zasledujejo storilca, katerega pa se jim doslej še ni posrečilo izslediti.

Sobota, 6. febr. 1932

Velika športna reduta
»V zemlji smehljaja«
UNION

Withe Star Jazz

Zagonezna smrt 82letnega starčka.

Na Svečnico jutraj je našla pri Sv. Jakobu v Slov. goricah posestnica Marija Majlmova na cesti, ki pelje proti Čmureku, v krvi ležečega mrtvega moškega. Ko je pogledala mrtveca natančneje, je spoznala v njem 82 letnega prevžitkarja Josipa Ornika iz okolice Sv. Jakoba. Preplašena je pohitela v vas in obvestila ljudi o grozni najdbi. Mrtvec je ležal v jarku ob cesti in je imel na glavi veliko rano iz katere so gledali možgani. Strašna vest o smrti starega Ornika se je naglo raznesla po soseski. Nesrečnež je bil v ponedeljek zvečer na obisku pri svojem nečaku v Počenu in se je vračal v mraku domov. Domov grede se je starčku na zaledeneli cesti najbrže spodrsnilo, da je padel in zadel z glavo ob kamen ter obležal z razbito lobanjo na mestu mrtev. Truplo nesrečneža so prepeljali v mrtvašnico pri Sv. Jakobu.

Strossmayerjeva proslava.

Današnji dan, ki je posvečen spominu velikega diakovskega vladike, prvega jugoslovenskega škofa in najsilnejši osebnosti v 19. stoletju naše narodne zgodovine, Josipu Juraju Strossmayerju, je proslavila naša šolska mladina zelo slovesno. Po vseh šolah so bile svečane proslave, na katerih se je poveljeval spomin na Strossmayerja, čigar ideal ostane svetel kot nekoč in bo vstrajal vedno bolj pred našo zavestjo bratskega zedinjenja.

6. februarja »POMLAD NA JADRANU«
9. februarja »COTILLON - REDUTA«
v Veliki kavarni.

6. februar
»Pomlad na Jadranu«
9. februar
»Karneval v Nizzi«
Velika kavarna

Uradništvo bolnišnice za bedne.

Uradništvo tukajšnje splošne bolnišnice je darovalo Pomožni akciji za siromašne sloje mesta od svojih prejemkov znesek 2.782 Din, kar je vsekakor hvale vredno.

Iz bolnišnice.

Včeraj popoldne so pripeljali v tukajšnjo bolnišnico hudo ranjenega 19letnega hlapca Martina Greifonerja iz Podove. Pri nekem pretepu je dobil nevarno rano na desnem licu in je moral iskati pomoči v bolnišnici.

Ustavljen obrat.

Železo-prometna družba v Bistrici pri Mariboru je morala radi pomanjkanja naročil ustaviti obrat za dobo štirih tednov. Zopet je prizadetih večje število delavcev, ki so pa dobili delno odškodnino.

Večer veselih pesmi

in družabni večer priredi tudi letos Glasbena Matica svojim prijateljem in članom. Kot programno novost letošnje sezone ima pevski zbor že dolgo pripravljenega »Borisa Godunova«; bilo je pa v zadnjem času toliko koncertov in drugih prireditev, da se je moral radi velikih stroškov, ki so v zvezi s takim koncertom, preložiti na mesec marec, ko se bo publika že nekoliko odpočila. Da pa ne pojde ta doba popolnoma tiho mimo obiskovalcev njegovih koncertov, bo pevski zbor G. M. 9. t. m. nastopil enkrat s samo veselimi in narodnimi pesmi, ki jih še nihče ni pel v Mariboru in bodo torej več ali manj za publiko nove. Nastopil bo celotni zbor, bo pa tudi nekaj šaljivih nastopov, ki jih bodo izvajali najmlajši pevci. Po pevskega nastopa bo družben večer, pri katerem bo svirala vojaška godba.

Ob sedemdesetletnici zaslužnega moža.

Dne 23. februarja je istočasno s svojim godom praznoval sedemdesetletnico rojstva g. Vinko Verlič, posestnik iz Ruperc pri Mariboru. Dolgih 26 let je bil župan občine Grušove, a član odbora je še danes, 32 let je že cerkveni kjučar, mnoga leta sodni cenilec itd. Tudi na najvišjem mestu mu je bila priznana zasluga za vse to nesebično javno delovanje in je bil zato odlikovan s kolajno za civilne zasluge. Vzgojil pa je tudi svojo deco v nacionalnem duhu in danes delujejo njegovi sinovi v vseh narodno-prosvetnih ustanovah pri Šmarjeti ob Pesnici. Malo jih je, ki si kakor on, lahko potrkajo na prsi, da so bili narodnjaki že za časa Avstrije. Svojim občanom je bil vedno pravi, dober oče-svetovalec in pomagatelj. V vsem pa je branil neustrašeno, bodisi na levo ali desno, resnico in pravico ter se postavil povsod možato in značajno. Da bi nam ostal še čil, zdrav in naš še mnoga leta, to je naša iskrena želja in čestitka!

Dvodnevni kletarski tečaj

bo v petek in v soboto, dne 26. in 27. februarja t. l. na banovinski vinarski in sadijski šoli v Mariboru. Pouk bo teoretičen in praktičen ter bo trajal od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Ljudsko gibanje v januarju.

V preteklem mesecu je bilo v Mariboru 89 rojstev, 60 smrti in 27 porok.

Tujski promet.

V januarju je dopotovalo v Maribor skupno 1490 tujcev, od teh 370 inozemcev, in sicer 141 potnikov z Dunaja, 36 iz Gradca in 193 iz drugih tujih mest.

Lutkovno gledališče Sokola-matice v Narodnem domu uprizori v nedeljo 7. t. m. ob 15. pravljico v treh dejanjih »Gašperček čarovnik«.

Danes gostovanje najboljšega komika Karla Ujvaryja v Veliki kavarni.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Četrtek, 4. februarja ob 20. uri »Lutka« ab. B. Zadnjič. Znižane cene.
Petek, 5. februarja. Zaprto.
Sobota, 6. februarja ob 20. uri »Grotoska sedanjosti«. Krstna predstava. Izven.
Nedelja, 7. februarja ob 15. uri »Viktorija in njen huzar«. Znižane cene. — Ob 20. uri »Grotoska sedanjosti«.

Gogoljeva »Ženitev« v Ptuj. S to komedijo bo gostovalo marib. gledališče v ponedeljek 8. t. m. v Ptuj, kjer je veliko zanimanje za to predstavo, ki je v Mariboru tako uspešna. Nabavite si pravočasno vstopnice!

»Grotoska sedanjosti« na mariborskem odru. V soboto, 6. t. m. bo krstna predstava Goouhovega najnovejšega dramskega dela »Grotoska sedanjosti«, ki je v naši dramski literaturi popolnoma nov pojav in je vsebinsko sijajna satira na sodobno diplomacijo. To grotosko, ki se pričakuje z napetim zanimanjem, režira J. Kovič. Scenske slike je izdelal gosp. Ussar, sodeluje tudi del vojaške godbe.

Pevci »Jadranaši«.

jutri pevska vaja ob navadni uri. Pridite vsi in točno. Pevovodja.

Okrajno učiteljsko društvo Maribor

levi breg

zboruje to soboto, 6. t. m. ob 9.30 uri dopoldne v telovadnici deške meščanske šole v Mariboru in sicer uvodoma s praktičnim telovadnim nastopom, ki ga predvaja z deco tov. Lavrenčič. Od 9. do 9.30 ure bo istotam seja društvenega upravnega odbora. Po telovadnem nastopu se zborovanje nadaljuje. K točni in polnoštevilni udeležbi vabi: Mirko Vauda, t. č. predsednik.

Sokolska četa Sv. Marijeta ob Pesnici ima svoj redni obč. zbor s predpisanimi točkami dnevnega reda v nedeljo, 7. t. m. ob 10.15 v šoli. Udeležba obvezna!

Krajevni odbor Rdečega križa na Koškilih

je imel svoj redni občni zbor, na katerem je bil izvoljen novi upravni odbor s predsednikom g. Rupertom Murausom.

»Deklice v uniformi« v Grajskem kinu.

V soboto, 6. t. m. začne Grajski kino predvajati nemški vefilm »Deklice v uniformi«, ki se istočasno z ogromnim upehom predvaja tudi v največjem in najlepšem kinu »Scala« na Dunaju. Film nam pripoveduje in prikazuje življenje deklic v penzionatu. »Deklice v uniformi«, to je film, v katerem igrajo samo ženske, kljub temu je pa ta film zanimiv, krasne napete vsebine in prepojen z ljubeznijo. Film nam kaže in pripoveduje o ljubezni učenke do učiteljice, kako hrepeni učenka po svetu po prirčnosti, po ljubezni. In v ljubezni, po kateri deklice hrepeni, se oprime učiteljice-vzgojiteljice, katero ljubi tako, da je pripravljena žrtvovati za to ljubezen lastno življenje. Film je krasno mojstrsko delo in je bil označen kot najlepši in najboljši iz leta 1931.

Občni zbor Prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva.

Prostovoljno gasilno in reševalno društvo v Mariboru ima svoj redni občni zbor v soboto, dne 13. februarja 1932 ob 20. uri v posvetovalnici depoja (Koroška cesta 12., II. nadstr.) s sledečim dnevnim redom: 1. Odobritev zapisnika lanskega občnega zbora z dne 21. februarja 1931, 2. poročilo tajnika o delovanju v preteklem 61. društvenem letu, 3. poročilo blagajnika, 4. poročilo pregledovalcev računov, 5. volitev društvenega odbora, 6. volitev sedemčlanskega tovariškega odbora, 8. določitev letne članarine podpornih članov, 9. slučajnosti. Ako ob določenih uri ne bo navzočih dovolj izvršujočih članov, bo ob 20.30 drugi občni zbor z enakim sporedom. K zborovanju se vabijo vsi častni, izvršujoči in podporni člani, reditelji, kakor tudi vsi dobrotniki ter prijatelji društva.

GRAJSKI KINO

Soboto
6. febr.

svečana premijera nemškega vefilma

Film je tako lep, da si naj ga vsakdo ogleda in pomeni - vsakogar oči odteka
399

Deklice v uniformi

Krasen film, v katerem igrajo samo ženske in ki je prepojen z ljubeznijo

Soboto
6. febr.

Smuške tekme ne bo!

Snoči sta imela istočasno sejo MZSP in ZSS. Prvi v Mariboru, drugi v Ljubljani. Po predhodnih telefonskih razgovorih se je sklenilo prenesti državno prvenstvo v smučanju v Kranjsko goro.

Tekma se mora prenesti radi silno neugodnih snežnih razmer v Mariboru. Saj sta zadnje dni solnce in jug pobrala še tisto malo, kar ga je bilo. Nekateri so predlagali, da bi se tekma preloži, kar pa ni mogoče, ker so inozemski tekmovalci že na poti, oziroma že v Jugoslaviji.

Leopard raztrgal otroka

V Berlinu se je te dni dogodila strašna nesreča, katere žrtev je postala dveletna deklica. Akademski slikar Othegraven je imel v svojem stanovanju krotkega leoparda, katerega je bil pripeljal s seboj iz Afrike in ga hotel dresirati za filmske predstave. Ko je v isti hiši stanujoča gospa Chary s svojo malo hčerko Eriko po nekem opravku prišla v slikarjevo stanovanje, se je tam priklenjeni leopard naenkrat strgal z verige in planil na pomoč, je zver ubogega otroka že tako razmesarila, da je kmalu nato umrl. Policija je leoparda ustrelila, slikarja zaprla. Dogodek je vzbudil v berlinski javnosti veliko razburjenje, zlasti ko se je dognalo, da je bil leopard precej sestradan. Tudi je bil slikar že poprej na neko priavo prejel od policije nalog, da ne sme te nevarne zveri več imeti v svojem stanovanju, oziroma jo mora zapreti v kletko, a se za to ni zmenil.

Umeten dež

Sovjetska vlada je ustanovila poseben institut za proučevanje novih načinov za povzročanje umetnega dežja. Kakor poročajo sedaj sovjetski listi, se je znanstvenikom posrečilo kondenzirati vodne pare v zraku in jih spremeniti v oblake. V ta namen so se uporabili aeroplani, ki so razsipali elektriziran pesek. Praktično se bo umetno povzročanje dežja uporabilo že letos v osrednji ruski Aziji.

Darujte za pomožno akcijo!

En mož se bori z državo

ZANIMIVA ZADEVA DAVKARJA JEANA TOURENQUA.

En mož, da, en mož, čisto sam, je državni oblasti napovedal vojno. Monsieur Jean Tourenqu je začel boj...

Monsieur Jean Tourenqu, ki naskakuje oblastni francoske republike, je samo preprost mož. On je davkar v nekem pariškem okraju in opravlja to službo že trideset let. On ni več mlad, ima sitnosti s prebavo in pa majhen bančni konto — čest la vie, tako je življenje. Monsieur Jean Tourenqu čaka na svojo upokojitve, hodi vsako jutro točno v svoj urad, vsak dan ob treh popoldne gre iz urada, to je njegov dnevni red. Včasih se monsieur Jean Tourenqu tudi dolgočasi, a ne preveč; ima nekaj prijateljev, s katerimi igra partijo domine; kadar pa dežuje in je pozabil doma svoj dežnik, takrat pa gotovo dobi nahod. Gospod Tourenqu namreč, ne dežnik.

Naenkrat pa je vse to prenehalo, naenkrat je prihrupel vihar v to mirno, urejeno življenje in povzročil huiša razdejavanja nego najkatastrofalnejši nahod; je iztrgal gospoda Jeana Tourenqua iz enoličnosti njegovih navad, skratka, pometel vse: pravico na pokojnino, službo, upanje na miren življenski večer, rento, dežnik in domača zdravila proti slabi prebavi. Monsieur Jean Tourenqu udere hrupno v javnost, krši zakone republike, izzove pobuno, zbira pristaše in spravlja svoje predpostavljene oblasti v strah in trepet.

Nekega dne namreč je prejel davkar Jean Tourenqu obvestilo, da je razrešen službenega mesta, katero je opravljal skozi trideset let, in da ima nastopiti drugo mesto, po činu znatno nižje in tudi znatno slabše plačano. Ta lakonična vest je porodila vse tiste posledice, kakor smo jih pravkar popisali.

Monsieur Jean Tourenqu, davkar s tri-

viji. Koliko s tem Maribor zopet izgubi, ve vsakdo.

MZSP je pa sklenil, da se nadomestijo te tekme z **internacionalno smuško tekmo za prvenstvo Maribora**. Tekma bo po isti progi in po istem programu, v dneh 20./21. t. m. MZSK je stopil takoj v zvezo z inozemstvom da bo zadržana udeležba vseh tekmovalcev, ki startajo v nedeljo na tekmi za državno prvenstvo. Upajmo, da nam sneg tokrat ne prekriža vseh računov, kot nam jih je sedaj.

Sport

SK Kastner & Öhler v Mariboru.

V nedeljo, dne 7. t. m. bo gostoval v Mariboru odlični graški sportni klub Kastner & Öhler ter bo odigral proti ISSK Mariboru prijateljsko tekmo. Kastner & Öhler bo nastopil s prvimi in juniorskimi moštvom. Tekme se bodo odigrale na igrišču ISSK Maribora, in sicer ob vsakem vremenu.

Še več.

Ona: »Nikoli ne bom pozabila, kako neumno si izgledal takrat, ko si zaprosil za mojo roko.«

On: »To ni nič v primeri s tem, kako sem bil v resnici neumen!«

Studenci pri Mariboru

Novi grobovi. Gospod Caf, stanujoč na Radvanjski cesti, je povabil svojega 81. letnega očeta iz Sv. Jurja v Slov. gor. na obisk. Starček je prišel v četrtek v Studence zdrav in vesel; zvečer pa mu je naenkrat postalo slabo in okoli 9. ure je izdihnil. Položili so ga k večnemu počitku na studenskem pokopališču. — Pokopali smo te dni tudi 70letno Rozalijo Grašič, zasebnico in Antona Pirca, skladiščnika drž. žel. v pokoju. Naj jima bo lahka zemlja!

Občni zbor N. O. Studenci. V nedeljo dopoldne je bil v Sokolskem domu I. redni občni zbor Narodne Odbrane v Studencih. Navzočih je bilo nad polovica članov in zastopnik sreskega odbora N. O. dr. Miloš Vauhnik. Zbor je otvoril g. predsednik Bende, ki je v svojem poročilu orisal delo organizacije v minulem

letu. Poročilo tajnika g. Kolška izkazuje, da je članstvo naraslo od 37 na 80, večinoma uslužbencev v delavnicah drž. železnic. Blagajnik g. Šusteršič je podal poročilo blagajne, ki izkazuje 4366.25 Din dohodkov in 3487 Din izdatkov. V preteklem letu smo dali Rdečemu križu Din 2000 za miklavževo obdarovanje dece in 1000 Din knjižnici Sokola. Po poročilu odbornikov je imel sreski kandidat g. dr. Miloš Vauhnik navduševalen nagovor, ki so ga zborovalci sprejeli z viharim odobravanjem. Pri volitvah je bil zopet izvoljen ves sedanjí odbor.

Naša ura na stolpu sv. Jožefa spi spanje pravičnega. Že tri tedne se kazalci niso premaknili in stojijo na pol 8. Ali stoji ura zaradi krize, ali je pa sploh že popolnoma opešala, ne vemo, upamo pa, da se bo zganila kaka kompetentna roka in nam to uro spet spravila v redni tek.

Redek jubilej. V soboto je v delavnicah dr. žel. obhajal pilar Ignac Koberman 40letnico službovanja. Delavci-tovariši so mu poklonili v spomin lično darilce. Vrlemu možu želimo še mnogo let zdravja in sreče!

Iz Radvanja

Kolesarsko društvo Poštela je imelo svoj občni zbor. Poročila odbora izkazuje živahno delovanje v preteklem letu; klub je priredil tri dirke, a člani so se udeležili tudi več medklubskih dirk in prinesli društvu marsikateri lavoriko. Izvoljen je bil ta-le odbor: predsednik g. monsieur Jean Tourenqu postal znana tudi v Franciji ni priljubljena. In tako je Ružič, podp. g. Kapun, tajnik g. Mandl, blagajnik g. Smrekar, dirkalni vodja g. Pelicon.

Poročili se je Jos. Glavič, čevljarški mojster v Radvanju z gđ. Marico Cvirn, šiviljo. Obilo sreče!

Občni zbor pogrebne družbe je bil v nedeljo. Društvo deluje že od leta 1925 in izkazuje v preteklem letu samo štiri pogrebe; dokaz, da je naš kraj zdrav. Pri volitvah je bil zopet izvoljen dosedanjí odbor.

Iz Poljčan

Požigalska roka. Te dni smo poročali o požaru pri posestniku K. v sosednjih Ločah. Prvotno so domnevali, da je ogenj nastal vsled neprevidno odvržene cigaretnega ogorka, zdaj pa ni dvoma, da je bil podtaknjen, kajti kmalu zatem

je pogorelo tudi gospodarsko poslopje, kamor je bil pogorelec K. začasno spravil živino, to je pri njegovem sorodniku Rupniku. Tukaj so gasilci iz Loč zamoogli požar omejiti in rešiti svinje iz gorečih svinjakov. K. je bil zavarovan za 12.000 Din, Rupnik za 16.000 Din, a škodo cenijo pri prvem na 50.000, pri drugem na 60.000 Din. Orožništvo si prizadeva izslediti poživalca, ki tudi drugim gospodarjem pošilja grozilna pisma.

Nesreča. Ivan Rebernik, 13-letni fant, ki služi pri gospodarju Kotniku v Hošnici, je padel z lestve, ko je nosil klajo za živino, in si zlomil obe roki in nogo. Na vso srečo je priletel z glavo na seno, sicer bi se bil ubogi fant gotovo ubil. Prepeljan je bil takoj v bolnico.

V okrepitev tukajšnjega Sokola je sklenila enako kakor »Zvon« tudi »Čitalnica«, ki je uspešno delovala 13 let, da izvede likvidacijo. Zadevni občni zbor bo 14. februarja ob 16. uri pri odborniku Gajšku v Sp. Poljčanah.

Iz Gornjega Cmureka

Občni zbor krajevnega odbora Narodne obrane. V nedeljo, dne 17. januarja je imela tukajšnja organizacija N. O. v gradu g. Mallyja svoj redni letni občni zbor, katerega se je članstvo udeležilo v prav lepem številu. Predsednik Mirko Cujnik je v uvodnih besedah pozdravil delegata g. min. v p. dr. Kukovca iz Maribora in opisal zasluge g. gen. Maistra, katerega je navzoče članstvo navdušeno pozdravljalo. Zastopnik obl. odbora N. O. g. dr. Kukovec nas je s svojim predavanjem o vzrokih svetovne krize in o aktualnih gospodarskih vprašanjih nazorno poučil in bil za svoja temeljita izvajanja deležen splošnega odobravanja. Iz tajniškega poročila je bil razviden lep napredek v obmejnih krajih. Svoja poročila pa so podali tudi načelniki odsekov. Iz vseh je bilo razvidno, da so se združili v N. O. v G. Cmureku vsi obmejni nacionalni delavci v močno falango in brez ozira na politično pripadnost. Blagajniško poročilo je podal g. Ivo Štruncelj. Kljub velikim izdatkom in podporam raznim drugim nacionalnim ustanovam, je blagajniško stanje prav povoljno. Pri volitvah je bil izvoljen z nekaterimi spremembami stari odbor pod predsedstvom g. Mirka Cujnika, šol. upravitelja v Lokavcu. Po občnem zboru je bil v restavraciji g. Maica še družabni sestanek.

Izdajalska palica

Kakor poročajo angleški listi iz Bombaya, se je tam nedavno odigral na ulici ta-le prizor: Neki indijski prodajalec palic je ponudil nekemu mimoidočemu Angležu palico. Naenkrat pa je Anglež prodajalca napadel z njegovo lastno palico. Da se niso umešali drugi, bi bil Anglež Indijca ubil. Vojaki so prodajalca prijeli in odvedli na sodnijo. Šlo je namreč za čudno zadevo. Ta Anglež je imel nekoč prijatelja, ki ga je umoril neki Indijec. Poleg mrliča so našli okrvavljeno palico, nenavadna palica češnjevo-rdeče barve in iz redkega lesa. Policija je zaman stikala za enako palico in je mogla ugotoviti samo to, da so ljudje videli nekega prodajalca s takimi palicami hoditi po bombayskih ulicah. Anglež pa je nosil od takrat tisto palico vedno s seboj in iskal povsod enake palice. Že je bil izgubil vsako upanje, da tako najde morilca, ko je po naključju naletel na tistega prodajalca palic. V svoji razburjenosti je udrihal po možu, ki pa je bil, kakor se je izkazalo popolnoma nedolžen. Vendar se je po njem posrečilo policiji izslediti drugega Indijca, ki je prodajal enake palice. In ta je umor tudi priznal.

Med prijateljskimi.

»Oprostí, Vida, zdaj ne utegnem. Moram k slikarju N. Veš, model sem mu za neko sliko.«

»Kako se bo imenovala slika?«

»Eva s kačo.«

»Kdo mu bo pa model za Evo?«

Zadnji.

»Zakaj pa je ta trgovina zaprta?«

»Zaradi smrti.«

»Kaj, lastnik je umrl?«

»Ne, ampak zadnji kupec.«

desetimi službenimi leti, si je svest, da te degradacije ni zaslužil, da je postal žrtev nekih spletk in je zato odločen, da se proti tej krivici upre. Da, upre! »Mi ne vemo, kako je ustvarjen vojak, kateremu dajemo svoja povelja. Zato zagrešimo v nepoznanju njegovih reakcij marsikako napako.« tako pravi maršal Foch v svoji knjigi.

Monsieur Jean Tourenqu je imel trideset let časa, se takole malo ogledati po uradih republike. Da je to storil, je pokazal s sedanjim modrim nastopom: da proti usodi, ki ga je zadela, nikakor ne protestira z jadikovanjem, in da živcev svojih predpostavljanih ne trpinči z ulogami, pritožbami itd. Ne, on čaka, on ima svoj načrt.

Nekega dne po premestitvi Jeana Tourenqua je ravnatelj finančne oblasti, kateri je bil ta vestni in brihtni uradnik podrejen, prejel tole pismo: »Gospod ravnatelj! Javljam Vam, da sem danes v navzočnosti dveh poduradnikov znesek pet in pol milijona frankov, od tega 800.000 frankov v gotovini, ostanek pa v davčnih znamkah, pospravil v svoj kovčeg in odnesel domov. Tam sem razdelil ta znesek med tri prijatelje, ki zdaj hranijo te denarje. Storil sem to, ker sem bil po tridesetih letih najvestnejše službe prestavljen na mesto, kjer bom za celih sedem plačilnih stopenj na slabšem kakor doslej. Da zamorem finančno upravo radi te krivice poklicati na odgovor, sem si prilastil ta denar. Hočem priti pred poroto, da bo najširša javnost izvedela za mojo usodo.«

Pokazalo se je, da je imejatelj pet in pol milijona frankov važna osebnost — in zlasti, če ti milijoni niso njegovi. Še nikoli se gospodje zgoraj za Jeana Tourenqua, ki je trideset let vršil svojo dolž-

nost, niso toliko brigali kakor zdaj, ko je to dolžnost naenkrat zanemaril. Gospodje načelniki davčne oblasti so prišli k njemu in ga zaprosili, naj teh pet in pol milijonov za božjo volje vrne in naj nikar ne napravi škandala, — saj mu bo mesto, katero je doslej zavzemal, samoumevno še nadalje ostalo... Monsieur Jean Tourenqu ima zdaj priliko za zanimiva opažanja, kako različne so običevalne oblike njegovih predstavljanih, kadar imajo opravka z vestnim uradnikom ali pa z defraudantom, ki je pobral pet in pol milijona iz državne blagajne. Ta opažanja so taka, da bi monsieur Jean Tourenqu postal zaničevalec svojih sodil, če bi to že ne bil.

In tako vztraja monsieur Jean Tourenqu trdno pri svojem sklepu, ne dá denarja nazaj, ne pove imen prijateljev, ki hranijo ta denar, ampak zahteva, da ga postavijo pred sodišče.

Pa ni preostalo finančni upravi drugega, kakor poklicati policijo na pomoč. Policija je skrbno poizvedovala na vse strani, a ni mogla drugega dognati kot to, kar je že znano, da je monsieur Jean Tourenqu poveril pet in pol milijona frankov. In spet ni preostalo drugo kakor dvigniti obtožbo, in monsieur Jean Tourenqu je ponošno, glavo pokonci, zmagovalec, korakal v zapor.

To, kar se je zgodilo z gospodom Jeanom Tourenquom, pa seveda ni ostalo neopaženo. Mož je dvignil prah, in tako ima Pariz zopet enkrat »afero«. Vse se smeja, da je nekdo davčni oblasti eno zagodel, ker davčna oblast kakor nikar osebnost in se ne dolgočasi v zaporu, ker ima dovolj opravka s čitanjem časopisov, ki se obširno bavijo z njegovo zadevo. In skoro tudi ni dvoma, da bo oproščen. In če ima politične aspiracije, mu je celo siguren mandat. En mož, čisto sam, je premagal državo.

Vinotoč
MURAUŠ, Kožaki
pri Mariboru
od pri
Najboljša kapljica!

Sotra
najpreglednejša kartoteka
Soklič, Maribor Tel. 2510

Inserirajte
v
»Večerniku«

zastopniki se sprejmejo

16 gramofonskih plošč
prodam po Din 10.— in 20.— komad.
Naslov v upravi »Večernika«. 393

Gostilno v sredini mesta
dobro idočo dam takoj v najem. Vpra-
šati Vodnikov trg 2, Maribor. 404

»Rubežni pod smrtno kaznijo prepo-
vedane.«

Iz Bratislave poročajo: Na kaj eno-
staven način so vrli prebivalci vasi Tr-
navce v podkarpatski Rusiji mislili, da
se bodo mogli zavarovati pred davčnim
eksekutorjem. Pod raznimi pretvezami
so zvalili eksekutorja v vas, tam pa so
ga zaprli in mu grozili z vsemi mogoč-
ni mukami, ako ne dá pismene obljube,
da v Trnavcih ne bo nobenih eksekucij
več. V svoji stiski si ubogi eksekutor ni
vedel drugače pomagati, pa je podpisal
tisti dekret. Nato so ga vaščani izpustili,
pred vhomom v vas pa so postavili ve-
liko tablo z napisom: »Tukaj so ekseku-
cije pod smrtno kaznijo prepovedane!«,
Veseli iznajdljivi Trnavčani seveda
ni trajalo dolgo, prišli so orožniki, ki so
odstranili tablo in uvedli preiskavo. In
odvedli več možakarjev v zapor.

Kočljivo vprašanje.

Teta (malemu nečaku): Ljubi dečko,
kaj me pa venomer toliko ogleduješ?

»Tetka, ali spadaš tudi Ti k lepemu
spolu?«

Kovčke,
aktovke, ročne torbice, nahrbtnike, ga-
maše itd. po najnižjih cenah priporoča
I. Kravos. Aleksandrova 13. 15

Postrežkinjo iščem.
Gospoška ul. 46 II, vrata 6. 373

Dobro ohranjena jedilnica
in drugo pohištvo ugodno na prodaj.
Poizvedbe v upravi lista. 374

Opremljene sobe
oddam za nizko ceno. Radvanjska 48. 380

Lepo solčno še novo stanovanje
2 sobi in kuhinja, takoj poceni oddam.
Polasnila v gostilni Sande, Sv. Peter
pri Mariboru. 388

Kompletno mehko spalnico,
lakirano, prodam za 2.100 Din. Mizar-
stvo, Miklošičeva ul. 6. 398

Prodajam ali posodim
maškeraadni kostum. Vprašati: trgo-
vina Čadnik, Stolna ulica 5. 397

Prodajam hišo z vrtom in nivo
v Studencih. Poljanska cesta 34. 395

Currer Bell:

37

Lowoodska sirota

»Rešili ste me. Ugodno mi je, da sem Vaš večni
dolжник. Več ne morem reči. Nobenemu človeku bi ne
hotel biti hvaležen za tako uslugo, toda Vaša stvar je
povsem drugačna. Vaše dobrote me ne težijo, Jane.«
Premolknil je in me pogledal. Besede so mu trepe-
tale na ustnicah, a ni spravil glasu iz sebe.

»Se enkrat — lahko noč, gospod. Nobenega dolga
ni in ne usluge, ni ne bremena ne obveznosti.«

»Vedel sem,« je povzel, »da mi boste kdaj kaj
dobrega storili, videl sem to v Vaših očeh, ko sem jih
prvič ugledal. Njih izraz in smehljaj mi ni — za hip
je premolknil — mi ni zastoj budil zadovoljstva prav
v globini srca. Ljudje govorijo o naravnih nagnjenjih
— slišal sem o dobrih angelih varuhih, nekaj istine je v
najneverjetnejših bajkah. Moja draga rešiteljica, lahko
noč!«

Čudna odločnost mu je zvenela iz besed, čuden
ogenj žarek v očeh.

»Vesela sem, da sem slučajno bedela,« sem rekla
in hotela iti.

»Kaj! Vi hočete oditi?«

»Zebe me, gospod.«

»Zebe Vas? — Da, v luži stojite. Pojdite torej, Ja-
na, pojdite!« A še vedno me je držal za roko, nisem
se mu mogla iztrgati. Tedaj sem se domislila pripo-
močka.

»Mislim, da prihaja gospa Fairfax,« sem šepnila.

»No, le pojdite!« Razklenil je prste in že me ni več
bilo v sobi.

Legla sem, a niti na misel mi ni prišlo, da bi spala.
Do jutranje zarje sem se zibala na nemirnem morju.
Kjer so se valovi skrbi gubili pod kipenjem radosti.
Dozdevalo se mi je včasih, da vidim izza divje vode
obrežje — lepo, kot so griči Bevtle. Rojen od nade, mi
je tupatam ponesel osvežujoč veter dušo zmagovalno
proti obali. Pa je nisem mogla doseči niti v domisel-
nosti. — Nasproten veter je vel s kraja in me je veno-
mer gonil nazaj. Pamet se je protivila deliniji — raz-
sodnost je svarila strast. Prevročična, da bi počivala,
sem vstala, ko se je zorilo.

XVI. POGLAVJE.

Veseli sem se tistega dne po neprespani noči in
hkrati bala, da bom videla Mr. Rochestera. Želela sem
si, da bi spet čula njegov glas, bala sem se, da bi mu
pogledala v oči. V prvih jutranjih urah sem ga vsak
hip pričakovala. Ni imel navade, da bi prihajal v učil-
nico, včasih pa je le stopil vanjo za nekaj minut; bila
sem prepričana, da pride tudi danes.

A jutro je minilo kot po navadi. Nič se ni zgodilo,
kar bi motilo mirni potek učenja, le po zajutru sem
slišala hrup v bližini gospodarjeve sobe; čula sem me-
šanico glasov gospe Fairfax in Leinega, kuharičinega
in Ivanovega glasu. Slišala sem, kako so vpili: »Kaka
sreča, da ni zgorelo!« — »Kolikokrat sem rekla, da ni
varno svetiti pri postelji!« — »Kako pametno je bilo,
da se je spomnil vrča z vodo!« — »Čudno, da ni niko-
gar vzbudil!« — »Upajmo, da se ni prehladil, ko je noč
prespal v knjižnici!«

Pozneje so začeli sobo čistiti in urejati. Ko sem šla
mimo, ker sem morala v pritiščje k obedu, sem videla
skozi priprta vrata, da je bila spalnica kot po navadi.
Le postelja še ni imela svojih zastorov; Lea je stala na
podoknici in umivala okajene šipe. Rada bi bila izve-
dela, kako so sodili o nezgodi. A približavši se, sem
opazila v sobi še drugo osebo, ženo, ki je sedela na
stolu ob postelji in prišivala novim zavesam obročke;
in ta žena ni bila nihče drugi kot — Grace Poole.

V svoji vošeni obleki, s kockastim predpasnikom,
belim robcem in čepcem je tiho in mirno sedela, zaver-
jena v svoje delo, kakor da ji ni prav nič do vsega
sveta. Na trdem čelu in v preprostih potezih niso opa-
zili niti sence kake blelosti ali potrnosti, ki bi jo vendar
človek pričakoval na licu osebe, ki je hotela v gluhi
noči nekoga umoriti in ki ji je žrtev sledila v brlog, da
jo obdolži poizkušene umorstva. Bila sem presene-
čena, poražena. Ko sem tako strmela vanjo, me je po-
gledala. Ni se zdržnila, ni ne pordela ne pobledele od
vzburkanosti, od nemirne vesti ali strahu pred obdol-
žitvijo. Dejala je le po svoji leni, malobesedni navadi:
»Dobro jutro, gospodična!« potem pa vzela nov obro-
ček in še več sukanca in šivala dalje.

»Poizkusila bom, ali bi je ne spravila v zadrego,«
sem si mislila, »ker taka zakrknjenost je že od sile.«

»Dobro jutro, Grace,« sem odgovorila. »Ali se je
sinoči kaj pripetilo? Zdelo se mi je, kakor bi se bila
družina malo prej pomenkovala o kaki nezgodi.«

»Gospodar je sinoči v postelji čital; zaspal je ob
goreči sveči in zaveso so se vžgale, na srečo se je
vzdrnil, preden se je vnela posteljina in začel goreti
posteljniak, pa je pogasil plamen z vodo iz vrča.«

»Čudna reč!« sem rekla tiše. Nato pa sem jo ostro
pogledala: »Ali Mr. Rochester ni nikogar poklical? Ali
ga ni nihče slišal?«

Spet je dvignila oči in to pot se mi je zdelo, da
opažam v njih nekako zadrego. Dolgo me je resno
motrila, potem je odgovorila: »Družina spi tako daleč
od gospodarjeve sobe, da brččas ni slišala ničesar.
Sobi gospe Fairfax in Vaša sta najbližji. A gospa Fair-
fax ni čula ničesar; starejši ljudje trdno spe.« Premol-
nila je, potem pa nekam ravnodušno, a vendar poudar-
jeno in pomenljivo rekla: »A Vi, gospodična, ste mladi
in dejala bi, da imate rahlo spanje. Nemara ste Vi čuli
kak trušč?«

SAMO ŠE NEKOLIKO DNI
— DO 6. FEBRUARJA

ZA

20
%

CENE JE SO

TIVAR
OBLEKE

Slišala sem ropot, kajpak,« sem rekla pridrušeno,
da bi me ne čula Lea, ki je še vedno umivala šipe, »a s
kraja sem mislila, da je Pilot tako nemiren. Toda Pilot
se ne smeje, in vem za gotovo, da sem slišala smeh,
in sicer zelo čuden smeh.«

Odtrgala je zopet nekaj sukanca, ga oprezno ovor-
ščila, z mirno roko vdela v iglo in nato povsem hladno
povzela:

»Ne verjamem, da bi se bil gospodar nasmejal, ko
je bil v taki nevarnosti. Bržkone se Vam je to le sa-
njalo.«

»Ni se mi sanjalo, ne,« sem rekla malo rezko, ker
me je nje neverjetni mir kačil. Spet me je srepo in vpra-
šujoče pogledala: »Ali ste kaj, rekli gospodarju o tistem
smehu?« je poizvedovala.

»Nisem davi še imela priložnosti, da bi z njim go-
vorila.«

»In Vam ni prišlo na pamet, da bi odprli vrata in
pogledali na hodnik?« je vprašala dalje.

Kakor bi me bila hotela spraviti s svojimi vpraša-
nji v zadrego in mi iztrgati kako priznanje. Domislila
sem se, da bi utegnila tudi mene ogrebsti s svojimi
zlobnimi kremplji, ako bi doznala, da poznam nieno
krivnjo ali da kaj sumim, pa sem si dejala, da mi je
treba opreznosti.

»Baš narobe,« sem trdila, »zavarovala sem vrata
z zapahom.«

»Torej nimate navade, da bi zaklepali vrata, pre-
den se spravljate spat?«

»Hudoba! hoče izvedeti moje navade, da laglje iz-
vrši svoje naklepe!« Spet je bila ogorčenost jačja od
opreznosti. Zato sem osorno odgovorila: »Doslej sem
večkrat pozabila na zapah, ker sem mislila, da ga ni
treba. Nisem bila opazila, da bi mi v Thornfield-Hallu
grozila kaka nevarnost ali nadlega. Toda v bodoče
— naglašala sem vsako besedo — v bodoče se bom
vselej dobro zaprla, preden ležem spat.«

»To bo zelo pametno od Vas, je bil odgovor. »Na-
ša soseščina je tako mirna, da nobena tako, in nikoli
nisem slišala, da bi bili grad napali razbojniki, č. tudi
je na stotine funtov vrednosti v shrambi za dragoceno-
sti, kakor je v okolici dobro znano. In vidite, za tako
veiko poslopje je prav malo družine, ker gospodar ni-
koli ni dolgo ostal tukaj. In kadar tudi pride, mu kot
samcu ni treba mnogo prisluže. A pravim, da je vselej
dobro, če se človek moti v svojo korist. Vrata so hitro
zaklenjena in prav pametno je, če ima človek zapah
med seboj in nesrečo, ki zunaj nanj preži. So ljudje na
svetu, ki vse prepuščajo božji prevdnosti. Jaz pa pra-
vim, da nam božja prevdnost ne veli, da ne smemo
skrbeti sami za svojo varnost. In s tem je končala go-
vor, ki je bil zanjo izredno dolg in ki ga je bila izrekla
z restnostjo kake kvekerice.

(Nadaljevanje sledi.)